

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010361
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612010361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniela Mitterpáková a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému D. A. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a splnomocnenca poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/90/2012 zo dňa 9. 7. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 17. marca 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o uložení obmedzení a povinností, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Obžalovanému D. A., nar. XX. 1. XXXX v A., okr. Q. Z. V., trvale bytom P. č. XXX, prechodne bytom Q. Z. V., ul. Fr. A. 9

u k l a d á

podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere

1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie splnomocnenca poškodenej JUDr. Jána Burociho.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/90/2012 zo dňa 9. 7. 2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

od presne nezisteného dňa roku 2010 do 26. decembra 2011 v obci Jamník v rodinnom dome č. 277, svoju manželku T. A. v období do 16. novembra 2010 nepravidelne fyzicky napádal tak, že ju bil dlaňou alebo päšťou najmä po tvári, kopal do nej, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zbitím a zabitím, pľuval jej do tváre, čím ju ponižoval, pričom z obavy z takéhoto konania bola nútená v nočných hodinách aj ujsť zo spoločného domu a v období od 16. novembra 2010 do 26. decembra 2011 nepravidelne

jej vulgárne nadával, pľuval do tváre, čím ju ponižoval, vyhrážal sa jej zbitím a zabitím, pričom týmto konaním počas celého obdobia vyvolával u poškodenej strach a stres, v presne nezistený deň roku 2010 jej úderom do tváre vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, dňa 10. augusta 2010 ju počas bitia najmenej 3 krát udrel hlavou o stenu, dňa 11. novembra 2010 ju bil rukami po tvári a sotil dozadu tak, že spadla a udrela si hlavu o roh postele, čím jej spôsobil otras mozgu I. stupňa, bolesti hlavy po poruche vedomia, dňa 24. decembra 2011 po tom, čo jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej a napľul jej do tváre, otvorenou dlaňou ju udrel do tváre v oblasti pravého ucha tak intenzívne, že jej vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, naposledy jej hrubo a vulgárne nadával, a tak ju ponižoval dňa 25. decembra 2011 a v dôsledku takýchto konaní došlo u nej aj k psychickým zmenám a to k ambivalencii k manželovi, depresii, neurotickým znakom, stavom úzkosti a strachu, čo sú príznaky týranej osoby.

Súd mu za to uložil podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil kúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú T. A., nar. 6. 2. XXXX v E., bytom P. č. XXX, okres Q. Z. V., s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný proti výrokom o vine a treste a splnomocnenec poškodenej voči rozhodnutiu o náhrade škody.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že vykonané dôkazy spochybňujú tvrdenia samotnej poškodenej o jej fyzickom a psychickom týraní a je toho názoru, že odmietnutie vykonania niektorých ďalších dôkazov navrhovaných obhajobou spôsobilo jeho odsúdenie. Poukázal na zmätočné výpovede poškodenej, ako aj na motívy a schopnosť poškodenej klamať a účelovo svoje výpovede prispôbovať požiadavkám jeho trestného stíhania. Podľa jeho názoru ide o pomstu zo strany poškodenej za jeho nový dlhodobý vzťah, ktorý funguje. Ďalej poukázal na výpovede jednotlivých svedkov, pričom má zato, že ani jeden zo svedkov tvrdenia o stopách bitiek na tele poškodenej nepotvrdil. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho oslobodil spod obžaloby v súlade s § 285 písm. a) Tr. zák., t. j., že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Poškodená prostredníctvom svojho splnomocnenca v písomne podanom odvolaní uviedla, že v uvedenej veci je zjavná príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia a trestným činom, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť. Má za to, že výška škody je daná znaleckým posudkom a z posudku vyplýva bodové ohodnotenie bolestného pre každé zranenie, ktoré utrpela. Poukázala na to, že rozhodnutie o náhrade škody tak nevyžaduje žiadne ďalšie dokazovanie a pre prípad, že by súd v skutkovej vete vypustil jednu z diagnóz, tak len poníži výslednú náhradu škody o bolestné, pre to ktoré poškodenie zdravia. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo forme bolestného vo výške 1 998 eur v zmysle znaleckého posudku znalca MUDr. Štefana Zeleného.

Obžalovaný sa k odvolaniu poškodenej vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu v tom smere, že v odvolaní splnomocnenca poškodenej absentuje fakt, že sudca okresného súdu v ústnom odôvodnení uviedol, prečo nepriznal náhradu škody a odkázal poškodenú na občianskoprávne konanie. Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že v konaní nebolo preukázané, že všetky zranenia poškodenej uvedené v posudku znalca MUDr. Zeleného boli spôsobené jeho činnosťou alebo iba jej pádom na zem na dvore a teda absentovala príčinná súvislosť medzi činnosťou obžalovaného a všetkými zraneniami uvádzanými v znaleckom posudku.

Obžalovaný doplnil dôvody odvolania a uviedol, že je toho názoru, že ak bol súd presvedčený o jeho konaní bez prítomnosti tretích osôb, mal sa zaoberať motívmi klamstva poškodenej, jej účelové vykresľovanie prežitých udalostí, ako aj aktom pomsty poškodenej za jeho neveru a aj budovanie novej

rodiny a zato, že prejavil vôľu nevrátiť sa k poškodenej. Poukázal na to, že vo všetkých výpovediach ich detí je prítomný fakt vzájomných nadávok rodičov, ale aj fakt, že hádky vyvolávala poškodená. Vytyka okresnému súdu, že zamietol návrh vypočuť svedka P. E., ktorý síce nebol priamym svedkom udalostí, ktoré popisuje poškodená, avšak tiež bol obvinený poškodenou z týrania, keď sa dožadoval vrátenia svojich peňazí a ktorý mohol objasniť motív poškodenej a jej pohnútky. Má za to, že popisovanie skutkov je nepresné, niektoré udalosti zveličované, sledované jediným motívom, poškodiť mu.

Súd v zmysle 293 ods. 5, 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu modifikoval odvolanie do trestu a dal na zváženie súdu použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a navrhol znížiť trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený.

Krajská prokurátorka navrhla odvolanie, ktoré modifikoval obhajca obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože okresný súd zákonne rozhodol vo všetkých výrokoch rozsudku.

Splnomocnenec poškodenej zotrval na podanom odvolaní.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k nasledovným záverom.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a vo vzťahu k výroku o vine dospel ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, nezistiac chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a modifikáciu podaného odvolania len čo do výroku o treste nemal krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný naplnil po objektívnej, aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., čomu zodpovedá aj úprava skutku a v neposlednom rade aj záver okresného súdu o úprave posúdenia konania obžalovaného bez právnej kvalifikácie aj podľa ods. 2 písm. d/ § 208 Tr. zák., § 138 písm. b/ Tr. zák., t. j., že obžalovaný konal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa však krajský súd nestotožnil so záverom okresného súdu vo vzťahu k výmere uloženého trestu.

Pri rozhodovaní o treste okresný súd správne vychádzal z príslušných ustanovení § 31 a § 34 Tr. zák. a nasledujúcich ustanovení majúcich význam z hľadiska ukladania účelu trestu, vrátane posúdenia a ustálenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Krajský súd však po dôslednom zhodnotení všetkých preukázaných okolností prípadu dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd, vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a s tým, že tak okolnosti prípadu, ako aj pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu citovaného ustanovenia len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Popri poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. ustálenej už okresným súdom, t. j., že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, zistil krajský súd aj ďalšie okolnosti, ktoré vychádzajúc z vykonaného odkazovania bezpochyby mali vplyv na konanie obžalovaného. V tomto smere sa krajský súd stotožnil s názorom obhajoby, že spúšťačím mechanizmom konania obžalovaného bolo práve konanie poškodenej, ktorá sa priznala, že brala úvery, o ktorých obžalovaný nevedel, teda bez jeho súhlasu a to v nie nezanedbateľnej výške cca 12 300 eur. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na skutočnosť vyplývajúcu z výpovede dcéry Patrície o okolnostiach zrušenia jej poisťky, o čom sa dozvedela od otca, pričom nevie, na aký účel poškodená prostriedky z poisťky použila. Uvedené zistenia krajský súd vyhodnotil ako mimoriadne okolnosti daného prípadu majúce vplyv na ukladanie trestu obžalovanému v takom rozsahu, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, t. j. vo výmere 3 rokov až 6 rokov a 4 mesiace (po znížení hornej hranice podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.) by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život považoval krajský súd za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania, vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka s probačným dohľadom s tým, že takto uložený trest postačuje na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Vzhľadom na uložený probačný dohľad zároveň nepovažoval krajský súd za potrebné ukladať ďalšie obmedzenia a povinnosti v zmysle § 51 ods. 3, 4 Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolanie podané poškodenou, krajský súd sa stotožnil v celom rozsahu so záverom okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okresný súd postupoval správne, keď poškodenú podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, keďže nezistil príčinnú súvislosť medzi konaním obžalovaného a zraneniami u skutku dňa 10. 8. 2010. V tomto smere krajský súd v celom rozsahu poukazuje na pochybnosti, na ktoré podrobne poukázal už súd prvého stupňa.

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.